Приложение № 1

Повод за настоящото са серия от писма по чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, с които Управляващият орган (УО) на ПРР 2021–2027 уведомява бенефициенти – големи предприятия по процедура BG16FFPR003-4.006 „Подкрепа за производствени инвестиции в големи предприятия в регион Стара Загора“ (Фонд за справедлив преход) – за намерение да определи финансови корекции в размер на 10 % върху договори за доставка на производствено оборудване. Констатациите са свързани с два типа условия, които се срещат в десетки публични покани по програмата и са дългогодишна практика при възлагането по ПМС № 4/2024 г. и предхождащото го ПМС № 160/2016 г. Затова акцент е не отделен казус, а начина, по който УО на ПРР тълкува и прилага ПМС № 4/2024 г., като в мотивите по-долу е видно защо тези констатации противоречат на самия нормативен акт, на утвърдената практика по Програма „Конкурентоспособност и иновации в предприятията“ (ПКИП), на насоките на Одитния орган и на насоките на Европейската комисия.

I. Повод и обхват на проблема

Писмата, които са повод за настоящата позиция, са изпратени в периода 26–28.10.2026 г. и засягат процедури „избор с публична покана“ по чл. 50, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, проведени през юни – август 2026 г. за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на металообработващи машини и автоматизирани линии. Във всички процедури поканите са публикувани в ИСУН, няма отстранени кандидати, няма искания за разяснения и всички подадени оферти са допуснати и оценени. УО не твърди, че конкретно лице е било възпрепятствано да участва, нито че условията са насочени към определен производител или модел – напротив, в самите писма изрично се посочва, че съвпадението между праговите стойности и офертата на избрания изпълнител „само по себе си не доказва, че методиката е насочена към конкретен кандидат или конкретен продукт“.

Констатациите са от два типа и се повтарят дословно от процедура в процедура:

1. **Критерий за подбор** – изискване кандидатът да е изпълнил през последните три години не по-малко от две доставки, сходни с предмета на процедурата, при дефиниция на сходния предмет чрез „договори за доставка на металообработващи машини“ и доказване със списък и референции за добро изпълнение (ИСУН, раздел III.2.3 от поканата).

2. **Методика за оценка** – критерий „оптимално съотношение качество/цена“ с тежест 30 % за цената и 70 % за допълнителни технически характеристики, при което точките по отделните характеристики се присъждат при достигане на предварително обявена прагова стойност или при наличие на определена функционалност.

За всяка от двете констатации УО предвижда финансова корекция от 10 % по т. 11, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности (ПМС № 57/2017 г.), като единственият мотив за прилагане на основния, а не на намаления (5 %) процент е, че по процедурата е постъпила една оферта.

Проблемът е системен, а не индивидуален. Преглед на публично достъпните в ИСУН покани по същата процедура BG16FFPR003-4.006 показва, че изискване за две изпълнени сходни доставки е използвано от още седем бенефициента в единадесет покани, обявени между юни и октомври 2026 г., а в три покани се изискват три доставки; дефиниране на сходния предмет чрез „договори за доставка“ и доказване чрез „референции за добро изпълнение“ също се срещат при други бенефициенти. Ако тълкуването на УО бъде потвърдено, то ще трябва да бъде приложено към значителна част от проектите по Фонда за справедлив преход в региона на Стара Загора, с корекции от порядъка на стотици хиляди евро по един-единствен проект и милиони евро в рамките на процедурата. Това засяга пряко целта на фонда – ускорена трансформация на икономиката на региона в изключително кратки срокове – и доверието на бизнеса в предвидимостта на правилата.

Изложението по-долу е структурирано по теми: критерият за подбор (раздел II), методиката за оценка (раздел III), общите въпроси за броя на офертите, финансовото отражение, обратното действие на тълкуванията и размера на корекцията (раздел IV) и исканията ни (раздел V).

II. Критерият „две изпълнени сходни доставки“ не е ограничителен

1. ПМС № 4/2024 г. допуска такъв критерий и не изисква „обосновка“ на броя.

Съгласно чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 4/2024 г. бенефициентът може да изиска „списък на изпълнените доставки или услуги, идентични или сходни с предмета на поръчката, най-много за последните три години, заедно с документи, които доказват извършената доставка или услуга“. Нормата определя максимален период, но не и максимален брой доставки, и не вменява на бенефициента задължение да мотивира писмено в документацията защо изисква повече от една. Единственото ограничение е по чл. 3, ал. 14 – съобразеност със стойността, предмета, обема и сложността. Две доставки за три години, без изискване за минимална стойност, без ограничение по производител или държава и при широка дефиниция на сходния предмет („металообработващи машини“, респ. автоматизирани линии), е умерено изискване спрямо доставка, монтаж, въвеждане в експлоатация и последващо гаранционно обслужване на оборудване с цифрово-програмно управление на стойност от 100 000 до над 1,6 млн. евро на позиция. УО обръща тежестта на доказване: приема без анализ, че една доставка е „достатъчна“, и изисква от бенефициента да докаже обратното. Такова изискване в постановлението няма.

2. Практиката на УО на ПКИП и насоките на Одитния орган – по същото ПМС – приемат до три сходни доставки за допустими. Ръководството за изпълнение на проекти по ПКИП 2021–2027 (версия 2, октомври 2025 г.), т. 14.1, подт. 2.2 „Ограничения, свързани с техническите възможности на участниците“, определя като допустима граница „наличие на поне три изпълнени доставки/услуги за последните три години от датата на подаване на офертата“. Същата позиция се поддържа и от предходната версия на ръководството. УО на ПКИП прилага ПМС № 4/2024 г. спрямо най-големия брой частни бенефициенти в страната и е натрупал практика по хиляди процедури още по ПМС № 160/2016 г.

Същата граница е възприета и от Одитния орган. В „Обобщение на срещаните в практиката на Одитния орган нарушения за ограничителни изисквания и насоки за избягването им“ (ИА „Одит на средствата от ЕС“, 2025 г.), в насоките за избягване на нарушенията по т. V.1 (с. 35), се препоръчва възложителят да „определя максимум 3 сходни строителства, доставки или услуги“. Сред десетките разгледани примери броят на изискваните сходни дейности е квалифициран като завишен само при изисквания за 5, 8, 10 и 20 изпълнени дейности или договора. Обобщението е публикувано преди обявяването на засегнатите процедури, а ИА „Одит на средствата от ЕС“ е одитният орган и за ПРР 2021–2027.

Недопустимо е един и същ подзаконов акт да се тълкува така, че условие, което по една програма е изрично одобрено като допустимо и се вписва в насоките на одитния орган на самата програма, по друга програма да е нередност с 10 % корекция.

3. Европейската комисия дава именно този пример за законосъобразен критерий. В „Обществени поръчки – Насоки за практикуващи специалисти“ (ЕК, 2018 г.), раздел 2.3.2, таблицата с примери за критерии за подбор посочва за техническите и професионалните способности: „опит на самия изпълнител … напр. референции от предходни договори през последните три години, включително най-малко две от сходни договори“ (*references from previous contracts within the last three years, including at least two from similar contracts*). Комисията изброява като ограничителни съвсем други хипотези – например пет референции само от публичния сектор или референции за обекти, значително по-големи от възлагания. Условие, което ЕК дава за образец, не може да бъде квалифицирано като нередност по насоките на същата ЕК (Решение C(2019) 3452).

4. Думата „договори“ в дефиницията на сходния предмет не въвежда изискване за отделни договори. Самото условие изисква „не по-малко от 2 (две) доставки“. Бележката под звездичка описва какви доставки са сходни – доставки по договори за металообработващи машини – а не колко договора трябва да е изпълнил кандидатът. Никъде не се изисква представяне на договор, нито се изключва отчитането на няколко доставки по едно рамково споразумение; оценителите на практика са приемали няколко доставки по едно споразумение и обща референция за няколко машини. Указанието в ръководството по ПКИП, че изискването „следва да отразява изпълнени доставки/услуги, а не сключени договори“, е насочено срещу условието кандидатът да има *сключени*, но неизпълнени договори – хипотеза, която тук не е налице. Същото разграничение прави и Одитният орган, който препоръчва възложителят да „не поставя изисквания за брой изпълнени договори, а за изпълнени дейности“ (цитираното Обобщение, с. 35) – а условието в поканите е формулирано именно като брой изпълнени доставки. УО извежда нарушение от хипотетичен оператор, който „в рамките на един действащ договор“ е доставил няколко машини и би се почувствал възпрепятстван. Такъв оператор не се е появил, не е поискал разяснение и не е отстранен. Поканата трябва да се чете като цяло, както я чете всеки разумно информиран икономически оператор, а не по отделни думи.

5. „Референция за добро изпълнение“ не стеснява доказателствата. Чл. 3, ал. 13, т. 1 говори за „документи, които доказват извършената доставка“, без да изброява видове;

референцията е най-разпространеният такъв документ. В същите покани раздел V и образецът на оферта изрично допускат „референции/приемо-предавателни протоколи/други документи“ – обстоятелство, което УО сам отбелязва в писмата си, но не отчита при извода си. Изискването за две референции е просто доказателство за двете изисквани доставки. Дори да се приеме, че между раздел III.2.3 и раздел V има редакционна неточност, тя е от чисто формално естество: при липса на отстранени или обезкуражени кандидати тя не може да има дори потенциално финансово отражение (раздел 1.1 от Насоките на ЕК, бележка под линия 35 към т. 11 от Приложението).

III. Методиката с прагови стойности и тежест 70/30 е законосъобразна

1. ПМС № 4/2024 г. изрично допуска прагови стойности. Съгласно чл. 3, ал. 6 бенефициентът може да определя минимални и максимални стойности на количествените показатели – факт, който самите писма на УО признават. Съгласно чл. 3, ал. 7, т. 3, б. „а“ за количествено определимите показатели „се определят стойностите в цифри или в проценти и се посочва начинът за тяхното изчисляване“. Таблица от вида „≥ 60 позиции – 20 точки; < 60 – 0 точки“ е точно това: стойност в цифри, ясен начин на изчисляване, нулева субективна преценка. Всеки кандидат може предварително да изчисли оценката си. Постановлението не изисква нито непрекъсната (линейна) зависимост между стойност и точки, нито междинни степени, нито писмена обосновка защо прагът е 60, а не 59 позиции. УО сам посочва, че констатацията му „не се основава на самото наличие на прагови стойности“ и „не се основава на техническа преценка дали характеристиките са полезни или необходими“. Остава единствено упрекът, че в документацията липсва мотивировка на праговете – задължение, което нито ПМС № 4/2024 г., нито ЗОП предвиждат.

2. Прагът изразява реална нужда на производството, а не „самоцелно“ условие. Едно предприятие купува машина за конкретна номенклатура от детайли. Инструментален магазин с 60 позиции позволява определена фамилия детайли да се обработва без пренастройка; с 59 позиции – не. Това е природата на техническите параметри: те са дискретни, а не непрекъснати, и ползата от тях се проявява при преминаване на граница. Обратното, което УО мълчаливо изисква – да се дават повече точки за 120 позиции или за два пъти по-голям товар на робота – означава да се плаща с европейски и собствени средства за капацитет, който проектът не ползва. Това противоречи на принципа на добро финансово управление (чл. 33 от Финансовия регламент 2018/1046) и на целта на подкрепата – да се финансира инвестицията, описана в проекта, а не най-мощната машина на пазара. Съдът на ЕС трайно признава свободата на възлагащия да избира показателите и техните тежести според собствените си нужди, стига те да са свързани с предмета, обявени предварително и да не дават неограничена свобода на преценка (дела C-513/99 Concordia Bus Finland и C-448/01 EVN и Wienstrom). Праговата методика изпълнява и трите условия.

3. Тежест 70/30 не е нарушение. Нито ПМС № 4/2024 г., нито ЗОП, нито Директива 2014/24/ЕС определят минимална тежест на цената. Съотношения 60/40 и 70/30 в полза на качеството са обичайни при доставка на производствено оборудване и се срещат в поканите на редица други бенефициенти по същата процедура. Твърдението на УО, че при 70/30 „каквато и цена да бъде оферирана, тя е без значение“, е аритметически невярно: при равни

или близки технически оценки цената решава класирането, а разлика от една характеристика (10–20 точки по П2, т.е. 7–14 точки в комплексната оценка) се компенсира с по-ниска цена. Ако логиката на УО бъде приета, всяка тежест на качеството над 50 % би била нередност – което обезсмисля критерия „оптимално съотношение качество/цена“, който самият законодател предвижда.

4. Упрекът, че оценяваните характеристики „не надграждат“ минималните, противоречи на текста на ПМС и на указанията по ПКИП. Чл. 3, ал. 5 от ПМС № 4/2024 г. изрично допуска показатели, които съдържат фактори, „независимо че тези фактори не се отнасят до характеристиките, посочени в техническите спецификации“. Ръководството по ПКИП (т. 14.2) изисква именно това – да се оценяват „параметри/функции, които надграждат посочените като минимални“, т.е. допълнителни функционалности отвъд задължителните, а не повторно точкуване на същите минимални параметри. Оборудване, което не предлага допълнителната функция, остава допустимо и може да спечели с цената си. Това е най-прозрачната и най-недискриминационна форма на качествена оценка и тя се прилага без възражения при предварителния и последващия контрол по ПКИП и преди това по ОПИК 2014–2020 от началото на 2016 г. до днес.

5. Методика, която не отстранява никого, не ограничава достъп и не попада в т. 11 от Приложение № 1 към Наредбата. Точка 11 обхваща критерии, които „ограничават достъпа на кандидатите или участниците“. По собствените констатации на УО недостигането на праг „не води до отстраняване на предложението, а единствено до присъждане на по-нисък брой точки“. Съмнението за „разубеждаващ ефект“ е предположение, което се опровергава от фактите: никой кандидат не е поискал разяснение или промяна на методиката и никой не е отстранен. Защо постъпването на една оферта не променя този извод, е изложено в раздел IV, т. 1.

IV. Общи съображения

1. Една или две оферти не са индикатор за нарушение при специализирано производствено оборудване. В контролния лист за последващ контрол на процедури „избор с публична покана“ (стр. 4 и 8) и в „Практически анализ на рисковете и често установяваните нарушения“ (стр. 47, 49 и 52) постъпването на само една оферта се третира като повод за засилена проверка и като възможен индикатор за фаворизиране на участник, а допускането на две оферти – като „минимално ниво на конкуренция“, от което зависи дали корекцията ще бъде 10 % или 5 %. Този подход може да е оправдан при стандартни стоки и услуги с широк пазар, но не отчита спецификата на процедура BG16FFPR003-4.006.

Бенефициентите са големи производствени предприятия, които купуват специализирани машини и линии за конкретни технологични операции. Пазарът на такова оборудване в България е тесен: производителите са предимно чуждестранни и работят чрез малък брой оторизирани представители, машините се конфигурират и произвеждат по поръчка с дълги срокове, а изготвянето на оферта изисква техническо проучване, което доставчиците правят само когато разполагат с подходящо решение. Малкият брой оферти е естествена характеристика на този пазар, а не последица от условията в поканите.

Освен това процедурите са изцяло публични. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ПМС № 4/2024 г. поканите се публикуват в ИСУН и служебно на Единния информационен портал и са достъпни за всеки икономически оператор в България и в Европейския съюз, а по тях всеки може да поиска разяснения (чл. 6). В засегнатите процедури не са поискани разяснения и няма отстранени кандидати. Самото ПМС № 4/2024 г. не изисква минимален брой оферти – съгласно чл. 9, ал. 2 процедурата „може да бъде прекратена“, когато е постъпила само една оферта, т.е. нормодателят изрично допуска сключване на договор и при една оферта. Броят на постъпилите оферти е резултат от пазара, а не доказателство, че условията са възпрепятствали участието; УО не е установил нито един икономически оператор, който да е бил възпрепятстван да участва.

Самият Одитен орган третира една оферта като повод за анализ, а не като доказателство за нарушение. В „Анализ на установените нередности от Одитния орган при извършените одитни ангажименти през 2024 година“ (ИА „Одит на средствата от ЕС“, 2025 г.), с. 29, е описан случай на доставка на оборудване с една оферта, при който е „направена проверка доколко липсата на конкуренция се дължи на поставените изисквания в техническата спецификация“ – чрез сравнение на изискванията с характеристиките на други модели на пазара. Същото предвижда и контролният лист на УО (стр. 4 и 8): при една оферта се анализира дали само предложеният продукт отговаря на изискванията. Финансова корекция може да се обоснове с установена връзка между конкретно условие и липсата на конкуренция, а не с броя на постъпилите оферти сам по себе си. При засегнатите процедури пазарните проучвания на бенефициентите показват няколко производители, чиито машини отговарят на изискванията. В писмата по чл. 73 обаче една и съща оферта се използва три пъти – като доказателство за нарушение, като доказателство за вреда и като основание за по-високия процент. Един факт не може да изпълнява и трите функции едновременно.

2. Вредата не може да се „презумира“ при формално нарушение. Нередност по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ и чл. 2, т. 31 от Регламент (ЕС) 2021/1060 е налице само при нарушение, което „има или би имало за последица нанасянето на вреда“. УО се позовава на дела C-406/14 и C-465/10, но те не освобождават органа от задължението да установи първо действително нарушение на правото, способно да повлияе на бюджета. Насоките на ЕК (Решение C(2019) 3452, раздел 1.1) са категорични: „при нарушение, което е само от формално естество, без действително или потенциално финансово отражение, финансова корекция не се налага“, а бележка 35 към т. 11 добавя, че когато критериите са свързани с предмета и пропорционални, „корекция не е обоснована“. В разглежданите случаи вредата се извежда единствено от броя на офертите, който – както е изложено в т. 1 – е пазарна даденост, а не последица от условията.

3. Тълкуванията на УО са оповестени след провеждането на процедурите и се прилагат с обратна сила. Позициите, че повече от една сходна доставка е ограничително, че „брой договори“ е рисково, че посочването на конкретен вид документ е ограничително, както и подробните насоки за формулиране на показателите в методиките, се появяват за първи път в контролните листове на УО на ПРР, публикувани на 27.08.2026 г., и в

„Практически анализ на рисковете и често установяваните нарушения“, публикуван на 09.09.2026 г. Към тези дати голяма част от процедурите по BG16FFPR003-4.006 вече са били обявени, офертите – подадени и оценени, а част от договорите – сключени; всички засегнати от писмата покани са обявени и сроковете за оферти са изтекли преди тези дати.

Бенефициентите и техните консултанти са подготвили документацията по общоприетата практика – по образците към Условията за изпълнение, по ПМС № 4/2024 г. и предходното ПМС № 160/2016 г., по указанията на УО на ПКИП и по насоките на ИА „Одит на средствата от ЕС“, които допускат до три сходни доставки. За разлика от ПКИП, където Ръководството за изпълнение (т. 13.2) предвижда предварителен контрол на проекта на публична покана, на методиката и на оценителния протокол по искане на бенефициента – практика, съществуваща от ОПИК 2014–2020, – по ПРР такъв контрол не се извършва. Бенефициентите не са имали възможност да узнаят позицията на УО преди обявяването на процедурите, а при последващия контрол тя се прилага към документация, изготвена преди да бъде оповестена. Принципът на правна сигурност изисква задълженията на бенефициентите да са ясни и предвидими към момента на действието им (Решение на Съда на ЕС по дело C-158/06, ROM-projecten) и не допуска те да понасят финансови последици за неспазване на тълкувания, които не са били известни към момента на провеждане на процедурите. В анализа си за 2024 г. (с. 37) Одитният орган сам посочва като една от основните причини за установяваните нередности „изключителна сложност на предвидените в законодателството процедури за избор на изпълнител, които в максимална степен затрудняват задължените субекти“. При такава сложност бенефициентите разумно се ръководят от публикуваните към момента правила и насоки и не могат да предвидят тълкувания, които предстои да бъдат оповестени.

4. Размерът на корекцията трябва да е индивидуализиран и пропорционален, а основата ѝ – правилно определена. Чл. 72, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, чл. 3, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности и чл. 103, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2021/1060 изискват при определяне на размера да се отчитат естеството и сериозността на нарушението и финансовото му отражение, а раздел 1.4 от Насоките на ЕК посочва факторите: ниво на конкуренция, прозрачност, равно третиране. Самите Насоки за кандидатстване по процедура BG16FFPR003-4.006 заявяват: „С оглед принципа на пропорционалност размерът на финансовата корекция може да бъде намален … всяка нередност се разглежда индивидуално.“ Одитният орган също посочва, че предложените от него корекции „са индивидуализирани въз основа характера и сериозността на отклоненията и принципа за пропорционалност“ и че при определяне на размера „е анализирал и документирал всички обстоятелства с отношение към сериозността на нарушението и неговото финансово влияние“ („Анализ на установените нередности … през 2024 година“, с. 9). Точка 11 от Приложение № 1 към Наредбата също предвижда степенуване на размера.

В писмата по чл. 73 от ЗУСЕФСУ обаче основният процент от 10 % се прилага еднакво към всички засегнати договори, като единственото обстоятелство, взето предвид, е броят на офертите. Не се отчитат публичността на процедурите, липсата на искания за разяснения и на отстранени кандидати, широката дефиниция на сходния предмет, участието

на чуждестранни изпълнители, това, че праговите стойности в методиките не отстраняват никого, нито собственото съфинансиране на бенефициента, което го мотивира да търси най-добрата цена. Финансовото влияние на нарушението се предполага, а не се установява. Такъв подход не съответства на начина, по който самият одитен орган определя размера на корекциите.

Неправилно е определена и основата на корекцията – 10 % от пълната стойност на договора с изпълнителя. Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ чрез корекцията „се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕФСУ“, а съгласно чл. 5 от Наредбата процентният показател се прилага към засегнатите допустими разходи, финансирани със средства от ЕФСУ. Големите предприятия по процедурата съфинансират значителна част от инвестицията със собствени средства и тази част не може да бъде обект на корекция.

5. Мотивите са шаблонни и стъпват на неприложима правна рамка. Нередността е дефинирана чрез чл. 2, т. 36 и чл. 143 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, който не се прилага за програмите 2021–2027 (приложими са чл. 2, т. 31 и чл. 103 от Регламент (ЕС) 2021/1060), а вредата е описана като вреда за „средства от ЕСИФ“. В писма за машинен център и стругове мотивите анализират „автоматизирана линия за опаковане“ и „роботи“ – текст, пренесен от друга процедура. Една и съща неточност в списъка на доставките е квалифицирана по една обособена позиция като „незначителна и формална“, а по друга – като основание за 25 %. Това показва липса на индивидуална преценка по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и нарушава принципа на равно третиране между бенефициентите.

V. Искания

Въз основа на изложеното настояваме:

1. УО на ПРР да преразгледа констатациите по двата типа казуси и да не издава решения по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ за финансови корекции на тези основания – нито по вече изпратените писма, нито по процедурите на други бенефициенти със същите условия.

2. Тълкуванията от контролните листове от 27.08.2026 г. и от „Практически анализ на рисковете и често установяваните нарушения“ от 09.09.2026 г. да не се прилагат към процедури, обявени преди публикуването им, а за бъдещите процедури – да бъдат приведени в съответствие с текста на ПМС № 4/2024 г., с указанията и с насоките на Одитния орган (до три изпълнени сходни доставки; изискване за изпълнени дейности, а не за брой договори; оценяване на надграждащи параметри и функции).

3. УО на ПРР да въведе възможност за предварителен контрол на публичните покани по искане на бенефициента.

4. Централното координационно звено да издаде единни указания по прилагането на чл. 3, ал. 5–7 и ал. 13–14 от ПМС № 4/2024 г., задължителни за всички управляващи органи, така че едно и също условие да не бъде допустимо по една програма и нередност по друга.

5. При условията на евентуалност – ако УО все пак издаде решения – те да съдържат индивидуална преценка на естеството и сериозността на нарушението по чл. 72, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, а корекцията да бъде определена върху финансираната от ЕФСУ част от допустимите разходи, а не върху стойността на договора.

6. Комисията по европейските въпроси и контрол на европейските фондове да разгледа въпроса в рамките на контролните си правомощия и да бъде проведена среща между ръководството на УО на ПРР, ЦКЗ, ИА „Одит на средствата от ЕС“ и работодателските организации, на която да бъде съгласуван единен подход, преди да изтекат сроковете за възражения по вече изпратените писма.

Подкрепата от Фонда за справедлив преход е еднократна възможност за индустрията в региона на Стара Загора. Корекции, наложени за условия, които никого не са ограничили и които друг управляващ орган и Одитният орган изрично допускат, не защитават бюджета на Съюза – те наказват предприятията, които инвестират и съфинансират прехода със собствени средства. Затова е необходима бърза и конструктивна реакция.